

ja mere til. Da den hidtidige Rabat ikke kan siges at være for høj, har jeg været med til at stille Ændringsforslaget Nr. 2 til Punkt 10, som jeg skal anbefale til det høje Ting.

Jeg tror ogsaa, det vilde være heldigt, om man kunde undvære § 2, thi den vil sikkert medføre en ret besværlig Udregning, og da det høje Ting i Gaar gav sin Tilslutning til et Ændringsforslag, som i Virkeligheden med Hensyn til Udregningens Vanskelighed stod langt tilbage for dette, kan jeg dog ikke tro andet, end at det høje Ting vil følge mig, naar jeg anbefaler at lade Paragraffen gaa ud.

Men mit Hovedsynspunkt med Hensyn til dette Forslag er jo, at Kompensation for de vedtagne Lønningslove er absolut unødvendig. Som det af Mindretalsbetænkningen til disse Forslag vil ses, ere Jernbanernes Indtægter i det første Kvartal af indeværende Aar stegne med $1\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Jeg ved vel, at Tal kunne behandles paa forskellig Maade, men Statsbanernes Indtægter — Postvæsenets husker jeg ikke i Øjeblikket — give for 1907 et Overskud af mellem 6 og 7 Mill. Kr., ligesom i Aarene 1906, 1905 og 1904, ubetydeligt under de to Aar og over det ene. Jeg kan derfor ikke erkende, at der her har været nogen Nedgang af væsentlig Betydning. Og saa længe Statskassen ligger inde med en Beholdning af 46 Mill. Kr. efter de sidste Opgivelser af Finansministeren og i Slutningen af Marts i alt Fald mellem 45 og 46 Mill., forstaar jeg ikke, hvorfor man overhovedet er ude for ved Hjælp af ny Skatter at erhverve flere Penge til Statskassen. Kassebeholdningens Beløb gaar langt ud over, hvad der er nødvendigt, for at Statsmaskineriet kan gaa sin Gang.

Jeg skal ikke komme ind paa en Omtale af det næste Forslag, der samtidig med dette blev udførligt omtalt af det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov), men jeg er i Bund og Grund uenig med ham, naar han endog ud over, hvad her er forlangt, foreslaar Forhøjelser paa Statsbanernes Budget. Men det komme vi jo til i næste Omgang. Jeg forstaar, at det ærede Medlem, der jo er ivrig Militarist, gerne ser Pengene ophobe sig i Statskassen, saa at naar den Dag kommer, da Militærforliget skal afsluttes, have vi Pengene paa rede Haand, det vil selvfølgelig lette den Sags Gennemførelse.

H. L. Jørgensen: Vi have adskillige Gange i de senere Aar vedtaget Ændringer i og Tillæg til Postloven af 1888, og

vi have bestandig holdt os for Øje, at Statskassen ingen Udgifter skulde have af Postvæsenet, men at derimod Postvæsenet gerne skulde give nogle Indtægter ud over de Udgifter, det medfører. Det samme er Tilfældet med det foreliggende Forslag. Jeg anser de Forandringer, som her ere gjorte med Hensyn til Postvæsenets Organisation, for heldige, og jeg mener, at naar vi nu paabyrde Postvæsenet større Udgifter særlig med Hensyn til Lønninger — om jeg end ikke har stemt for alle de Lønningsforhøjelser, der høre herunder —, skulde vi ikke derfor berøve Statskassen nogen Indtægt. Jeg mener ogsaa, at naar vi forøge Udgifterne, maa de kompenseres ved Postvæsenet, og jeg anbefaler at stemme for de af Flertallet stillede Ændringsforslag.

Ordføreren (Guldbrandsen): Det ærede Medlem fra Helsingør (Christian Rasmussen) kom ind paa at omtale den Forhøjelse, som Smaapakker have faaet ved dette Forslag. Jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem maa stemme mod dette Ændringsforslag, men jeg vil dog oplyse, at det er 5 Øre, Forhøjelsen andrager paa disse Smaapakker paa 2 Pund eller derunder. For Tiden er Portotaksten 15 Øre, og efter dette Forslag vil den blive 20 Øre. Det er dog ikke saa overmaade meget. Jeg vilde for øvrigt ogsaa helst blive staaende ved den første Takst, men jeg gaar ud fra den Betragtning, at naar vi i høj Grad forøge Udgifterne for de forskellige Etater — her er der kun Tale om Postetaten — ved Lønforhøjelser, er det naturligt og rigtigt, at vi ogsaa sørge for at faa i det mindste en Del af den Merudgift, man saaledes paadrager sig, dækket. I det hele er det et praktisk Princip, og jeg er sikker paa, at enhver, der kan se bort fra Partiskellene og se Sagen, som den i Virkeligheden er, vil indrømme, at naar Udgifterne ved en Etat forhøjes, maa man søge ogsaa at forhøje Indtægterne for derved, i alt Fald i nogen Maade, at holde Balancen.

Der har ogsaa været talt om Rabatten paa hele Ark Frimærker og andre Frigørelsesmidler, og man har misbilliget, at vi ere gaaede ned fra 4 til 2 pCt. Rabat. Man har spaaet, at denne Ændring vilde komme til at virke meget daarligt, ja, endog blive til Skade for vedkommende Etat. Det kan jeg slet ikke tro. I Virkeligheden er der ved Nedsættelsen af den Rabat, Postbestyrelsen giver, fra 4 til 2 pCt., beregnet at blive en ikke ubetydelig Indtægt, saa vidt jeg husker 165,000 Kr. aarlig. Det kan godt være, at denne Sum